

PĚCHOTNÍ ROZHLEDY

Redaktor: Podplukovník pěch. Adolf Hülka.

Rr.:

Útočná vozba v německé doktríně.

Nový německý polní řád „Truppenführung“ (TF.), I. díl — viz VR. 1936, čís. 3 a 4 — obsahuje mimo jiné též zásady pro použití ÚV. a obrany proti ní. Předpis ovšem pojednává o ÚV. na různých místech v souvislosti s ostatními operacemi a stírá tak do jisté míry celkový přehled oficiálního názoru na činnost ÚV. Pokusíme se tedy podat souvislý ucelený obraz jejího použití v operacích mimo boj i v boji, a to v rámci spolupráce s druhými zbraněmi.

Ale ještě před vlastními úvahami je třeba upozornit na dvě důležité okolnosti. Předně, že se naše úvahy netýkají motorisovaných vyšších jednotek — „Panzerdivision“ a snad i „Panzerkorps“ — které si Německo asi vytváří z bývalých jezdeckých divísi a chce jimi nahradit vyšší jezdecké jednotky (viz VR. 1935, čís. 12, str. 1466). Také TF. se o nich vůbec nezmiňuje. Za druhé, že naše úvahy nemohou být úplné, ježto mnohé i důležité podmínky provedení akce ÚV. jsou obsaženy v II. dílu TF., který není k dispozici.

Půjde nám tedy o jednotky ÚV., kterými mohou být zesíleny vyšší jednotky, t. j. především pěší, popřípadě jezdecké divise a armádní, popřípadě jezdecké sbory.

Pěší, popřípadě jezdecké divise nemají pravděpodobně organických jednotek ÚV., zejména ne tanků, ježto TF. je počítá do útvarů sborových, armádních a HV. (čl. 21, 23).

Co se týče prostředků OPÚV., mají vojsková tělesa své organické jednotky OPÚV. Divise má 1 protitankovou rotu (Kampfwagenabwehrkompanie — čl. 215) a snad i DPL. Ostatní jednotky OPÚV. jsou zařaděny v útvarech sborových, armádních a HV. (čl. 21, 23).

Podrobnosti viz VR. 1935, čís. 12.

V operačním rozkaze vyššího velitele jest ÚV. zařaděna v sestavě podle druhů zbraní v pořadí (čl. 83):

- pěchota (Infanterie),
- jezdecko (Kavallerie),
- jezdecké a motorisované PO. (berittene und motorisierte Aufklärungsabteilung),
- dělostřelectvo (Artillerie),
- útočná vozba (Kraftfahrkampftuppen),
- chemické jednotky (chemische Truppen),
- ženijní vojsko (Pioniere),
- telegrafní vojsko (Nachrichtentruppe),
- automobilní vojsko (Kraftfahrtruppe),
- vozatajské jednotky (Fahrtruppen),
- zdravotnické jednotky (Sanitätstruppen),
- veterinářské jednotky (Veterinärtruppen),
- letecké jednotky (Luftstreitkräfte),
- jednotky OPL. (Luftschutztruppen).

P o c h o d .

TF. dává jen málo pokynů pro pochod ÚV. a spokojuje se jen všeobecnými zásadami. Každý velitel musí za pochodu neustále pozorovat svá vojska. V bojích nebude možno zařadit dny pro odpočinek; proto je třeba využít každé příležitosti, aby vozidla a osádky byly stále připraveny po všech stránkách k boji. Zvláště je důležitý včasný průzkum pochodových cest a silničních objektů, jako jsou mosty, stavební práce, přehrady a překážky, sněhové závěje a p. Nestačí-li údaje mapy, možno si vypomoci včasnými leteckými snímky pochodových cest. Počítáme-li s poškozenými cestami, třeba předeslat ženijní vojsko s potřebným materiálem a využít odpočinků k úpravě poškozeného místa (čl. 275).

Noční pochod potřebuje pečlivější přípravy. Vyžaduje, aby byly cesty pochodu motorisovaných jednotek označeny jednoduchým způsobem a byla učiněna opatření k zachování souvislosti proudů. Stran světél, hluku a pod. platí obecná pravidla. Pochoduje-li motorisovaný proud bez světél, musí zmenšit rychlost (čl. 276). Dosažení pochodových cílů třeba bez zvláštního rozkazu hlásit nadřízenému veliteli. Při stanovení začátku pohybu třeba si uvědomit, že pro motorisovaná vojska končí odpočinek již 2 hodiny před vyražením a začíná po vykonání pochodu později než u jiných jednotek (čl. 285).

Z motorisovaných částí divise se utvoří zvláštní motorisovaná skupina (motorisierter Staffel), která se pohybuje přískoky za ostatním proudem. Je-li dostatek cest a situace to připouští, utvoří se z části nebo ze všech jednotek motorisovaný pochodový proud (motorisierte Marschkolonne) a přikáže se mu zvláštní pochodová cesta. Očekáváme-li srážku s nepřítelem, utvoříme takový proud jen z jednotek potřebných a schopných k boji. Motorisovaná skupina podléhá obvykle veliteli pochodového proudu, motorisovaný pochodový proud veliteli divise. Jejich velitelé mají povinnosti obdobné jako velitelé ostatních proudů. Jsou-li motorisované části přiděleny předvoji, zařadí se jen zřídka a dočasně mezi předvoj a valný voj (čl. 289).

Motorisované jednotky disponují svými trény obvykle samostatně a mají je mít co možná blízko. Není-li to možné, může je vyšší velitel přivést na jinou jednotku (čl. 290).

Motorisované jednotky pochoduji všeobecně po pravé straně silnice.*) Skýtá-li silnice skryt proti vzdušnému pozorování, pohybují se na té straně silnice, která je pro ně výhodnější. Jedou-li kolem jiného pochodového proudu, nesmějí vyvinout příliš velkou rychlost. Při zastávce třeba silnici co možná uvolnit (čl. 299). K oddechu nebo odpočinku třeba vyhledávat místa, která mimo jiné skýtají skryt proti vzdušnému pozorování (čl. 304). Přechází-li motorisovaná jednotka válečný most, udržuje mezi vozidly vzdálenost podle nosnosti mostu. Jednotkám musí být jednak oznámena, jednak musí být zřetelně a viditelně napsána u mostu (čl. 310).

U b y t o v á n í .

Všeobecná pravidla pro ubytování vojsk mají pro motorisované jednotky některé zvláštnosti. Ať jde o jakýkoli druh ubytování, potřebuje ÚV. dobré přístupové a výpadové cesty; není-li jich, třeba je upravit, ale tak, aby je nepostřehlo nepřátelské letectvo.

*) V Německu se jezdí vpravo.

Možno-li počítat s nepřátelským zásahem, ubytujeme na ohrožených místech především jednotky pěchoty, zesílené zbraněmi ÚV., které chrání ostatní zranitelnější vojska (čl. 658).

K usnadnění služby je třeba viditelně označit důležitá zařízení, jako SV., obvaziště, odběr pohonných hmot a pod. (čl. 680), není-li to výslovně zakázáno. Vozidla s pohonnými hmotami třeba umístit nejméně 50 m od stavení vzhledem k nebezpečí požáru; kouřit blízko vozidel je zakázáno. V noci, jsou-li vozidla na silnicích, třeba vyvěsit svítlny (čl. 685).

Každá jednotka má určené místo, kde nastoupí za poplachu. Činnost ÚV. třeba za poplachu, hlavně v noci, pečlivě připravit (čl. 692). Každý muž musí vědět, jak si má za poplachu počínat, a musí znát signály letectvého, plynového a jiného poplachu.

Průzkum.

TF. rozeznává operativní, taktický a bojový průzkum, který se koná jednak ve vzduchu, jednak na zemi. Operativní průzkum dává podklad pro operativní rozhodnutí; taktický pro velení a použití vojsk; bojový opatřuje zprávy pro provedení boje; tento průzkum provádějí všechny zbraně. Výsledků průzkumu se navzájem využívá a doplňuje se.

ÚV. vydatně přispívá k řešení průzkumných úkolů v rámci průzkumných oddílů a vyšších jednotek. Vzhledem k postupnému vývoji motorisovaných vyšších jednotek můžeme mít za to, že pozemní průzkumné úkoly budou příště svěřeny výhradně těmto jednotkám. To se týká především operativního průzkumu. Ale i taktický průzkum řeší hlavně motorisované PO., buď samostatně nebo jako součást vyšších jednotek, a prvky ÚV. jsou jejich páteří. Bojový průzkum potřebují pro svou vlastní činnost.

Pozemní průzkum provádějí mimo jiné motorisované jednotky, a to jako samostatné motorisované PO. nebo motorisované PO. vyšších jednotek, zejména sborů a jednotek vyšších. O jejich složení není nic bližšího známo, ale vzhledem k úkolům v rozsáhlém prostoru nutno předpokládat, že jsou silné a že jsou vybaveny ÚV., hlavně OA. a lehkými tanky. PO. pěších divísi jsou převážně složeny z jezdeckta, ač ani tu nechybíme, budeme-li počítat i třebas s menší jednotkou ÚV. v divísním PO.

Jezdecká divise jednak má motorisovaný PO., jednak si vytvoří jezdecké PO.

Pozemní průzkum řeší svůj úkol zpravidla útočně, aby si získal převahu v prostoru průzkumu. Samostatné motorisované PO. musí být k tomu účelu včas zesíleny dalšími motorisovanými jednotkami, hlavně ÚV. Někdy si lze zjednat tuto převahu rychlým překvapujícím obsazením důležitých prostorů, především motorisovanými prvky (čl. 124).

Motorisované PO. jsou s to vykonávat průzkum rychle a na velké vzdálenosti, ač jim snad podrobnosti a malé zjevy mohou ujít. Pracují obvykle ve dne po přiblížení v noci. Nejlépe využijí své rychlosti na silnicích; proto je osamostatníme a nečiníme závislými na pomalejších průzkumných jednotkách. Výkonnost motorisovaného PO. závisí na vlastnostech vozidel, na doplňování pohonných hmot, na stavu cest, terénu, povětrnosti, denní době a zvláště na možnosti využití vlastních pojítek i těch, které se na místě najdou (čl. 132). Jednou zjednaný dotyk třeba

zachovat, neodporuje-li to ovšem úkolu. Ztratí-li se dotyk, třeba jej ihned obnovit (čl. 134).

Vyšší velitel se musí postarat o spojení mezi vzdušným a pozemním průzkumem, nezřídka letcem. Způsob spojení mezi motorisovaným PO. a jízdním PO. zřizuje jejich společný velitel (čl. 140). Spojení bude usku-tečně všemi druhy pojitků, především bezdrátovými.

Vyšší velitelství může podle potřeby použít jednotlivých obrněných vozidel, zvláště OA., jako pojitků k spolehlivému dodání operačních roz-kazů, je-li situace nejistá nebo dotčený prostor ohrožen nepřítelem (čl. 98). Toto ustanovení platí pro všechny druhy operací.

Pro operativní průzkum dostávají samostatné motorisované PO. zpra-vidla jen směr a cíl; je-li třeba, i pásmo činnosti (čl. 146).

Taktický průzkum nařizuje velitel armádního nebo jezdeckého sboru, popřípadě velitel armády a upravuje spolupráci svých průzkumných sil s průzkumnými jednotkami podřízených jednotek. Velitel jezdecké divise nasazuje svůj motorisovaný PO. své jezdecké PO. buďto za sebou nebo jezdecké PO. čelně a motorisovaný PO. s křídla proti nepřátelskému boku. Motorisovaných PO. vyšších jezdeckých jednotek třeba využít co nejdéle, aby byly jezdecké jednotky drženy pohromadě pro boj (čl. 149).

Motorisované PO. se pohybují, očekáváme-li srážku s nepřítelem, nej-častěji přískoky, jejichž délka závisí jednak na terénu, jednak na cestách. Přískoky se zkracují s blízkostí nepřítele. Závisí též na situaci, je-li třeba a do jaké míry zajistit tyto přískoky. Všechny prvky motorisovaného PO. používají co nejdéle silnic. V nepřátelském území třeba volit pro zpáteční pohyb jiné cesty. Důležité body na silnicích nebo osady třeba podle situace zajistit. Na noc se mohou motorisované PO. stáhnout a za-nechat průzkumné hlídky v dotyku s nepřítelem (čl. 157).

Šířka pásma činnosti motorisovaného oddílu nemá překročit vše-obecně 50 km. (Tatáž šířka platí pro jezdeckou divisi — čl. 165.) Hloubka nasazení musí přihlížet k spolehlivému doplňování pohonnými hmotami. Je třeba předvídat jejich určitý přebytek pro neočekávané případy. Okruh činnosti OA. bez doplňování pohonnými hmotami činí 200—250 km (čl. 158).

Velitel motorisovaného oddílu vysílá obvykle průzkumné hlídky. Jejich složení závisí na úkolu, na chování nepřítele a obyvatelstva, na cestách a na pravděpodobném dodávání zpráv. Průzkumné hlídky se budou podle toho skládat z OA., z motorisovaných těžkých kulometů a z moto-cyklistů. Na důležitých silnicích a proti důležitým cílům nasazujeme sil-nější průzkumné hlídky (čl. 159). Průzkumným hlídkám se nařizuje cesta a cíl. Postupují od pozorovatelné k pozorovatelně. Jejich náskok před motorisovaným PO. činí obvykle jednu hodinu jízdy a je závislý na si-tuaci, na terénu a na pojítkách (čl. 160). Motorisovaný PO. slouží prů-zkumným hlídkám jako záloha, zástita a sběrna zpráv. Při velkých vzdá-lenostech mezi průzkumnými hlídkami a valnými silami PO. třeba se po-starat o jejich spojení dozadu, podle okolností též předsunutými silami. Zjednaný dotyk třeba udržovat i nasazením dalších sil, na př. motocyk-listů (čl. 161).

Není-li zasazení motorisovaných PO. vzhledem k přílnutí obou sou-perů již účelné, třeba je vystřídat jezdeckými PO. Stažených PO. použi-váme pak buďto k průzkumu do boku a týlu nepřítele nebo k vyplnění mezer mezi vyššími jednotkami nebo konečně je dáme do zálohy (čl. 162).

I v jezdeckých PO. vyšších jezdeckých jednotek jsou podle okolností prvky ÚV. anebo jednotky OPÚV., dodávající jim potřebné průrazné síly. Zpravidla operují na vzdálenost 30 až 40 km před valnými silami jezdecké divise (čl. 169). PO. pěších divisí mají menší náskok.

V taktickém průzkumu dostávají PO. obyčejně pásma činnosti. V některých případech postačí jen udání cíle průzkumu, aby byly nezávislejší a mohly podle potřeby změnit směr. V takových případech stačí nařídít jen rozhraní (čl. 154).

S rozvinutím k boji začíná bojový průzkum, který provádí každá zbraň na prvním místě pro svou potřebu. Podle potřeby zasahuje zde i vyšší velitel a zpravidla musí stanovit, jak si mají počínat PO., které třeba ještě pracují před ostatními vojsky.

Zajištění.

V zajištění třeba především věnovat pozornost obraně proti ÚV. Organické prostředky OPÚV. vojskových těles můžeme zesílit divisní protitankovou rotou. Motorisované jednotky se zajišťují na prvním místě dalekým průzkumem a větší hloubkou ubytovacího prostoru (čl. 212). Vyššího stupně zajištění dosáhneme postavením předních stráží.

Motorisované jednotky se mohou vzhledem k své rychlosti vzdálit od nepřítele a odpočívat pod ochranou druhých zbraní. Vyžaduje-li však situace postavení předních stráží, může být k tomu použito jednotek motocyklů, podle okolností případně přidělené pěchoty na autech, někdy též obrněných vozidel, na př. za soutěskou anebo za přirozenou nebo umělou překážkou. Všechna vozidla odpočívajících jednotek třeba ještě před setměním připravit k jízdě; shromaždiště musí dovolit rychlý příjezd a odjezd; příliš úzké shromaždění zmenšuje možnost pohybu (článek 225).

Za pochodu se vojska chrání před leteckým nebezpečím zaujetím t. zv. letecké pochodové hloubky (Fliegermarschtiefe) a šířky (Fliegermarschbreite); toto ustanovení neplatí pro motorisované jednotky (čl. 237). Do předvoje bude výhodné zařadit divisní protitankovou rotu nebo její část a část ÚV. Mimo to je důležité přidělití nej přednější částem předvoje děla proti ÚV. (čl. 248).

Obranu proti ÚV. ulehčuje průzkum a hlásná služba. Motorisované jednotky mohou zasílat rychlá hlášení. Hlásná služba upozorňuje nejblíže ohroženou jednotku nebo velitele proudu signály, spojkami nebo radiem, což vše nutno připravit před nastoupením pochodu. Děla proti ÚV. rozdělíme na pochodové proudy, zvláště však na takové, které se pohybují na volném křídle; jinak je zařadíme především na začátek a na konec proudu. Silnice, které přicházejí z boku nebo z týlu, mohou být přehrazeny buď samými jednotkami nebo ženijním vojskem použitím min a pod. Obrněná vozidla, která jsou určena k obraně proti ÚV., pohybují se v čele nebo na zadu proudu nebo doprovázejí proud na postranní cestě. Jakmile se zjistí útok nepřátelské ÚV., zaujmou všechny zbraně OPÚV. palebnou pohotovost; pěchota se skryje, jízdní a jezdecké jednotky opustí silnici. Není-li to možné, zastaví a sesednou, přehradí silnici směrem k nepříteli vozidly nebo jinými prostředky a brání tuto překážku. Vše ostatní zůstane u svých koní a vozidel. Rozkaz k palbě dává obyčejně nejblíže nižší velitel samostatně (čl. 250).

Také do zadního voje je třeba zařadit zbraně proti ÚV.

Opatření proti útokům ÚV. třeba zachovat během oddechu i odpočinku.

Ú t o k.

V každém útoku třeba si volit místo hlavního náporu (Schwerpunkt), které se vyznačuje mimo jiné též hromadným nasazením bojových prostředků, především tanků. Na volbu prostoru hlavního náporu má značný vliv dělostřelectvo a mnohdy též nasazení tanků (čl. 323).

Co se týče útočného cíle, mají mít tanky a pěchota zpravidla též cíl co možná v hloubce postavení nepřátelského polního dělostřelectva. Tanky nasazujeme tam, kde hledáme rozhodnutí.

Útok tanků se provádí buďto v témže směru jako útok pěchoty nebo z jiného, vhodnějšího směru. O tom rozhoduje terén. Příliš těsné vázání na pěchotu zbavuje tanky výhod jejich rychlosti a obětuje je podle okolností palbě nepřátelské obrany. Třeba je však nasadit tak, aby jejich postup znemožnil nepříteli použít zbraní proti útočící pěchotě, především dělostřelectva, anebo aby tanky vnikly současně s pěchotou do nepřátelského postavení. V posledním případě je nutno podřídit tanky veliteli pěchoty, s kterou společně pracují.

Někdy může útok tanků doplnit palbu dělostřelectva na hranicích donosnosti nebo může překlenout dobu přemísťování dělostřelectva, musí-li se k další podpoře útoku přemístiti (čl. 339).

Vyšší velitel zladňuje a uspořádává bojovou činnost tanků s ostatními zbraněmi. Boj ostatních zbraní v dosahu útoku tanků se řídí podle potřeb tanků. Pěchota musí využít účinku útočících tanků k rychlému postupu. Části jejich doprovodných zbraní bojují s nepřátelskými zbraněmi proti ÚV. Zbraně proti ÚV. následují hned za jednotkami pěchoty. Vzrostle-li opět nepřátelský odpor a postup vlastní pěchoty vázne, musí být nepřátelský odpor zdolán co nejrychleji a všemi prostředky, často nasazením zadních sledů tanků.

Dělostřelectvo chrání útok tanků. Postřeluje nepřátelské zbraně proti ÚV. a pozorovatelný (které může zadýmovat), lesní parcely nebo okraje vesnic (kolem nichž tanky projíždějí) a zamezuje zásah nepřátelských záloh. Mechanisované dělostřelectvo a motorisované děla proti ÚV. mohou útok tanků doprovázet.

Jednotkám tanků může být podřízeno motorisované ženijní vojsko. Odstraňuje překážky a přehrady, zesiluje mosty a usnadňuje překlenutí příkopů a bažin.

Tanky podporuje také stíhací letectvo útoky na nepřátelské obranné zbraně, dělostřelectvo a zálohy. Nízko létající letouny mohou jednak udržovat spojení mezi vyšším velitelem a jednotkou tanků, jednak hlásit protiútok nepřátelských tanků.

Za příznivé povětrnosti může být útok tanků podporován umělou mlhou.

Naprosto nezbytné je spojení mezi tanky a druhými zbraněmi, které se útoku zúčastní, především s dělostřelectvem, a to buď smluvenými znameními nebo jinými pojitky. Před útokem je třeba, aby se všichni zúčastnění velitelé osobně domluvili na způsobu provedení útoku tanky (čl. 340).

Ve střetnutí bude výhodné přidělit tanky již předvojům. Jejich překvapující útok proti nepohotovému nepříteli může nabýt velkého účinku (čl. 380).

Jde-li o průlom silně opevněného postavení, třeba zahájit včas nutný průzkum k zjištění výhodných podmínek pro nasazení tanků, a to jednak vzhledem k samému postavení, jednak vzhledem k terénu za nepřátelským postavením (čl. 394). Na tom bude též záviset volba míst průlomu.

Útok na opevněné postavení obvykle vyžaduje mnoho času k přípravám všech druhů. Je-li však nepřítel předcházejícími boji již otřesen anebo není-li ještě k obraně dostatečně připraven, možno použít t. zv. zkráceného útočného způsobu, kdy zejména včas k zásahu připravené jednotky tanků mohou útok usnadnit, podle okolností i umožnit (čl. 408).

Provádí-li nepřítel ústupový boj, doporučuje se rychlý, mohutný a hluboký průlom na jednom místě a neustálý tlak, aby se nepřítel nemohl opět připravit k boji na dalším postavení. V takových případech je zásah tanků zejména důležitý (čl. 409).

P r o n á s l e d o v á n í.

ÚV. sama nebo jako součást motorisovaných jednotek je pro svou značnou rychlost a palebnou sílu zvláště způsobilá k pronásledování. Jde o to, aby ustupující nepřítel byl předhonen a byly mu přehrazeny ústupové cesty. Vyšší velitel musí předvídat pronásledování a včas učinit k němu přípravy. Utvoří si a přitáhne blíž k frontě pronásledovací oddíly (Verfolgungsabteilungen), kterým se naskýtají vděčné úlohy. Páteří těchto oddílů jest ÚV. za součinnosti ostatních rychlých jednotek; nutno jim též přidělit motorisované ženijní vojsko, zbraně proti ÚV. a jednotky OPL. Není-li možno nasadit tyto oddíly s křídla, vrhne je vyšší velitel vytvořenými průlomy (čl. 413).

Jestliže nepřítel zamořil terén plynem, třeba tato místa zřetelně označit následujícím jednotkám. ÚV. a ostatní motorisované prvky mohou taková pásma rychle projet (čl. 419).

Spojení mezi pronásledovacími oddíly a vyšším velitelem zabezpečují především bezdrátová pojítka. Zásobování municí, pohonnými hmotami atd. nesmí být na závalu účinnosti pronásledování (čl. 424).

O b r a n a.

Obrana působí převážně palbou za výhodného využití terénu. Kromě jiných hledisek se tu uplatňuje také možnost snadné obrany proti ÚV., t. j. v terénu s přirozenými překážkami, jako řekami, bažinami, strmými svahy a pod. Ovšem takový terén by byl bez ceny, kdyby se dal lehce obcházet. Tomu lze pomoci, je-li čas, umělou úpravou terénu a zamořením plyny.

Očekává-li obránce, že nepřítel může na něho udeřit tanky, postará se, aby celý obranný systém byl solidně vybaven především proti ÚV. a potom tanky, kterých ovšem nebude vždy v obraně sdostatek. Vyšší velitel si ponechává tanky v záloze k útočnému použití: k protiútoku (a to co možná do boku nepříteli) a k potírání nepřátelské ÚV. Zpravidla jsou připraveny na vzdáleném shromaždišti mimo dosah účinné dělostřelecké palby nepříteli. Možnosti jejich zásahu třeba včas prostudovat a provést průzkum k tomu potřebný. Vyšší velitel dává rozkaz k jich nasazení,

určuje podmínky útoku i cíl a upravuje jejich spolupráci s ostatními zbraněmi (čl. 467). Umělá mlha může zastřít jejich přípravné pohyby.

Podobně je tomu i v ústupovém boji, ale tu bude obránce mít zřídka kdy ÚV. k dispozici. Zasadí ji rovněž jen útočně, po způsobu krátkých a prudkých úderů, zejména za tím účelem, aby usnadnil pěchotě odpoutání od nepřítele (čl. 501). Obrana proti ÚV. má v tomto údobí za úkol zamezit postup ÚV. podél postupových cest nepřítele anebo v otevřeném terénu (čl. 499). Kromě toho může být odpoutání nepřítele, koná-li se ve dne, usnadněno umělou mlhou a zamořením terénu bojovými plyny. Toto se všeobecně týká též přerušení boje a ústupu.

Boje za zvláštních poměrů.

Noc anebo hustá mlha se dosud nehodí k větším bojovým akcím ÚV. Ta využívá obvykle temnoty a mlhy k přesunům a přiblížení k místu nasazení; bojové akce provádí však ve dne. Za mlhy nutno mimo to počítat s tím, že se může rychle rozplynout.

Osady jsou pro útočníka značnou překážkou, i když disponuje ÚV. Proto ji nasazujeme obvykle stranou osad a jejich okraje buďto oslepíme umělou mlhou nebo dýmem anebo zaplyneme a postřelujeme. Tím umožníme jejich pád útokem z boku anebo z týlu. Obránce naopak využívá obranných hodnot osad, které se mohou držet, i když byly obklíčeny se všech stran. Budovy a sklepy poskytují kryty značné odolnosti proti ÚV.

Lesy obvykle jsou pro bojové podniky ÚV. značnou překážkou. Boj v lese je převážně věcí pěchoty. Použití ÚV. při bojích v lese nebo o les je obdobné jako v bojích o osady.

Vodní toky jsou pro útočníka s ÚV. značnou překážkou; pro obránce jsou naopak výhodou. Útočník nasadí ÚV. teprve tehdy, až se mu podaří přepravit ji na nepřátelský břeh, zpravidla po mostě. Obránce vodního toku naopak podniká ÚV. protiútoky, aby vrhl nepřítele zpátky do řeky.

V horách jsou jen omezené možnosti ÚV. i motorisovaných jednotek. Ale v pronásledování mohou nabýt značné důležitosti (čl. 610). Tanky možno nasadit v širokých údolích a na náhorních rovinách. Obrana proti ÚV. je horským terénem usnadněna (čl. 611).

V bojích o soutěsky se útočník snaží, aby využil rychlosti ÚV. k obsazení soutěsky, dříve než nepřítel. Není-li to možné, nasazuje útočník ÚV. k obchvatu soutěsky, aby její obranu vyvrátil buďto z boku nebo z týlu za předpokladu, že vyhovuje terén. Obránce si může často držet svou ÚV. v záloze za soutěskou, aby nepřítele napadl protiútokem ÚV. v okamžiku, kdy vyrazí ze soutěsky, a znemožnil mu z ní východ.

V krytu hranic lze jednotek ÚV. upotřebit jako pohyblivé zálohy, která může rychle zasáhnout tam, kde je toho potřebí. Způsob boje, v zásadě útočný, je obdobný jako za ústupového boje. Nutno však poznamenat, že ÚV. bude krytu zřídka k dispozici.

Armádní jezdecktvo.

Podle TF. se skládá armádní jezdecktvo (vyšší jezdecké jednotky) z částí jezdeckých, jízdných a motorisovaných (pěchota na autech, jednotky cyklistů a motocyklistů). Není známo, jak mnoho a jaký druh ÚV. je zastoupen v motorisovaných jednotkách.

O průzkumné úloze bylo již shora promluveno. V ostatních úkolech armádního jezdeckva jest jeho činnost neobyčejně zvýšena uplatněním motorisovaných jednotek a mezi nimi i prvky ÚV. Rychlost, pohyblivost a vysoká palebná hodnota umožňují armádnímu jezdeckvu plnit četné a rozmanité úkoly. Tyto vlastnosti mu dovolují počítat s úspěchem i proti silnějšímu, ale pomalejšímu nepříteli (čl. 699).

*

Shrneme-li krátce zásady TF. o použití ÚV., zjišťujeme, že se německá ÚV. zúčastní velkým a často rozhodujícím podílem v boji, ve větších poměrech v bitvě. Zejména však tam, kde půjde o rychlé zdolání velkých prostorů nebo na volných křídlech, využije své rychlosti, pohyblivosti i palebné mohutnosti k rychlé, mohutné a překvapující akci. Ale i v těžkém čelním zápolení vystoupí neočekávaně, aby strhla vítězství v svůj prospěch.

A jací budou její velitelé? Nechybíme, jestliže přijmeme pro ně kromě obecných ještě vlastností vyššího jezdeckého velitele podle čl. 704 TF.:

„Rozmanitost úkolů, jejich samostatné a rychlé řešení, rychlé změny situací požadují od osobnosti velitele ve zvláštní míře sílu napětí, chladnokrevnou odvalu, tělesnou pohyblivost, operativní porozumění, rychlé rozhodnutí a stručné rozkazování. Musí si včas zjednat daleko vpředu osobní přehled o situaci a terénu.“

Přes to, že ÚV. je novým bojovým prostředkem a Německu byla zakázána mírovými smlouvami, stala se již důležitou součástí německé armády.

Major pěch. Ing. Jan Valníček:

Minomet Brandt a jeho užití.

Minomety Brandt (výrobek franc. firmy: Établissements Edgar Brandt Paris) mají velmi dobrou pověst. Svědčí o tom fakt, že jsou jimi vyzbrojeny skoro všechny armády bývalého dohodového bloku, ba i Rakousko. Konstrukce tohoto minometu vznikla ve světové válce v Anglii a autorem jejím je Frederick Wilfried Scott Stokes.

Původní minomet Stokes měl ráži 3" (76 mm) a vážil 110 liber, t. j. 50 kg. Skládal se ze 3 částí: z hlavně vážící 19'5 kg, z lafety těžké 16'8 kg a z ložiska, lépe, opěrné desky vážící 13'7 kg. Hlaveň byla hladká, nabíjela se zepředu a byla opatřena t. zv. autoperkusním roznětem. Na úderník upevněný ve dně hlavně narazila zápalka nábojky, zasunutá do dna miny. Mina opatřená nábojkou a přidavnou náplní byla vsunuta do ústí hlavně a prostě puštěna. Tím nastal roznět prachové náplně a mina byla vystřelena. Toto jednoduché zařízení velmi usnadňovalo konstrukci minometu a umožňovalo rychlou palbu. Na druhé straně však dovolovalo jen střelbu vrchní skupinou úhlů; elevace se dala měnit od 40 do 75 stupňů a dostřel byl 150 až 750 yardů, t. j. 137 až 690 m.

Mina byla tvaru válcového a skládala se z prosté trubky nahoře a dole uzavřené dnem. V předním dnu byl zašroubován časový zapalovač „Mills“ poměrně primitivní konstrukce s konstantním časováním 14 až 16 vteřin.